

Ο φίλος του Ήδειου υπερέχει σιναστική έκπτωση τόπου στο «Θίασος» τού Ελληνικού Ήδειου μάζι έναρθρουν, τούλαχιστον εἰς τό «Κουρέλι». Εἰς τόν «Γαρτούφων» μάζι έπιωσεν άλγον θέρρος. «Ενας θαιμώνιος Κεφαλλωνίτης διαστούντης μάζι σινέπλιχες χεράς. Εκευρυρχεῖ τόν άφελη και μάτιστον πατέρα, θύμα άγαθῶν τού ποιηρού Ταρτούφου, κατά τέντεντερον τρόπουν. Άλλα καὶ πατά τόν άλαρρότερον, είταχθις τρόπουν, καίτοι τόσου γηράτου, εἰς οὐλά τά σημεῖα αἴτοι. Ο Μολλιέρος μάνον ἔτοι πολλέστεραι και σιναστικού τοῦ πόστου: μὲν άλαρρότητα, πλήρη σεφίας, γνωστως, παρατηρήσαντας, ἀληθείας, ζωῆς, άλαρρότητας. Έκεῖ δποι θατερούσεν άλγον ἦτο δικαστική γραμμή. Ο ρόλος (δπως καὶ δλοι τού Μολλιέρου, δλλωτος) δὲν σιγχιερεῖ τό θεατρικά παι σκηνή «άνθη». Ο διστούντης τόν περαφορτωγού άλγον, τόν ρόλον του. Ή πάρα πολλές έπικριτικές κραυγής δίνουν μάνοτονταν, πτωχείαν, μὲ τήν συχνήν ἐπανάληψιν των. Τί διάβολο! «Ενας ήρως τού βερμούδοι Μολλιέρου δὲν μπορεῖ νὰ είναι δι γερωκαταστηματάρχης τού τετοκαλείου τής «Πλάτειας» εἰς τόν άποιον ἐπιτρέπεται νὰ παιξῃ μὲ τής φωνές του, ἀφοῦ μάλιστα καὶ δι κορμάκης χωκανίζει μὲ αἰτίες τής άνοησεος.

Άλλα καὶ αὐτή η άλλεισφίς έπαναρθώντας σύκολιθατατάτα. Βταν ἔχει κανείς τό διαιμάντιον ταλέντο ένδει διστούνη. Η άλαρρότης διαίτης διει τόν ρόλον του, αὐτή είναι πρέγμα μοναδικόν. Δὲν ξεχνά δὲ έξ αλλου διει μάγχρουν ρωμαΐσιο και ένισια μαλασσικής γραμμής είναι πομπέχοι ἀκληλυγρουθοκοπούμενοι.

Ο κ. Κοντογιάννης ἔπαιξε τόν «Ταρτούφον». Χρωματίζει ματρίως, άλλος η βαρεά ίσερατρής προσφορέ ταυ στέκαι πολύ έπικτυχημένα στον ρόλον. Αλλοτε είναι διό τούς ρόλους τούς διουκολώτερον νὰ χρωματισθούν. Υπαστηρίζω δὲ δι τού καὶ αὐτός πρέπει νὰ παιχθῇ μὲ άλαρρότητα, παρ' οὐλην τήν προσπομήτην κατασέραν τού ήρωος.

Ηάδες Μαρσέλος ποι έπεκρίνεται τήν οπηρέτριαν έχει πολὺ ταλλέντο, και rondeur, δι λατκός ρόλος τής πηγαδινής παλά, λέγει τής ἀρελείς άλγησις της διπώς πρέπει, στρογγυλό και θαρραλέα. Θυμίζει πάρα πολύ τήν μοναδικήν οπηρέτριαν τών έργων τού Μολλιέρου εἰς τήν Κομεντή Φρανσαις ἀκόμη και φυσικής, διωδιόλου. Σέμερα, μάναστρομ, πρόσωπον, ἀκόμη και δι φωνή, καίτοι ἔκεινης δι φωνή καλλίτερον γυμνασμένη ἀπειρως εἰς τό νὰ εκοφεθούνται δρμητικής, θριαμβευτικής σχεδόν τό χρυσόν, τό λαϊκόν διστούν. Η κ. Γελανοῦ καλή καὶ θά διτο καλλιτέρα είναι εἰς τήν θέσιν τής μικροπονηρίας, είχε περιεσσοτέραν distinction, περιεσσότερον «ίμρος» κυρίας.

Τά σκηνικά και τά κονστούτικα διωδιόλοι πιστά καὶ θά σιγχαράν θερμά καὶ τόν οικηνοθέτην καὶ τόν διδασκαλέν των. Νά προσπεθήσῃ μονάχα νά μάθῃ εἰς τούς μαθητές του νά λα να αρσούν τάς περιθέσους των πολὺ δρμητικώτερα, ένισι δποι πρέπει. Θά προσθέσουν διπειρούν φως εἰς τήν μπάκριαν των, ηδη άλγον οικτενήν, άμφιδολον,άλαρρότης κρημιστών.

Άλλ' είναι πολιτικής ένθουσιαστικόν δι τέστω καὶ μετρίως παιχνένον βλέπομεν Μολλιέρου εἰς τάς διθλίας μαζί «Αθηνας...